

Inzegening Jacobuskapel Herten/Roermond

Het was al lang tevoren gepland: op 26 april zouden we de Jacobuskapel inzegenen: de deken van Roermond, een goede vriend en prior van de Jacobusbroederschap zou de plechtigheid verrichten. Waarom 26 april? Omdat dan in het vroege voorjaar het metselwerk zover "gedroogd" zou zijn, dat het geschilderd kon worden. Tevens was er zo de gelegenheid de beplanting rondom grotendeels gereed te hebben. Per slot van rekening waren de metselaars pas enkele maanden eerder, op 2 september 2007, begonnen met de bouw.

Gaandeweg hadden de Broederschap, het Kerkelijk Zangkoor van de Michaëlarochie en Fanfare St. Cecilia uit Herten hun medewerking toegezegd. Die laatste twee waren al druk aan het oefenen om het voor die gelegenheid door Wim Clout geschreven en door Yvonne Clout bewerkte Jacobuslied in te studeren.

Trouwens, de uitnodigingen waren al, verwerkt in de Kerstwens aan alle weldoeners / medebouwers, geruime tijd te voren verstuurd. Maar op hoeveel mensen reken je? Je wilt allen toch nadien trakteren op een broodje en een stukje vlaai! We hielden het op 200. En uiteindelijk bleek daarmee een goede inschatting gemaakt te zijn.

Op de vroege morgen van de 26^e april, een stralende lentedag, komt van alle kanten hulp toestromen, voor de broodjes, vlaaien, koffie stoelen ... En tegen tweeën stroomt het volk toe: de Broederschap heeft zelfs een aantal pelgrims meegebracht die tijdens de plechtigheid hun tocht zullen vervolgen richting Santiago; het kerkkoor en de fanfare, koningin Gerberga van de Heerlijkheid Herten, vele vrienden en bekenden, buurtgenoten; wethouder Wim Kemp (en ietwat op de achtergrond wethouder Jos van Reij) vertegenwoordigt de gemeente Roermond.

Inzegening

Om 2 uur precies klinkt het welkomstwoord en brengt de fanfare ons in een gewijde stemming, die we gezamenlijk oppakken in het lied "Door de wereld gaat een woord ... breek uw tent op, ga op reis, naar het Land dat Ik u wijs". Vervolgens geeft Wim Clout een korte schets van de aanloop tot en heel de bouwgeschiedenis van de kapel en plaatst het door hemzelf vervaardigd beeld van Sint Jacobus in de nis. Dan volgt de inzegening door deken mgr. dr. Theo Willemsen, prior van de Broederschap: het is een gebed, op voorspraak van de Heilige Jacobus, om Gods zegen over allen die pelgrimerend door het leven gaan en in het bijzonder over hen die onderweg zijn naar Santiago de Compostela. Tom Kentgens, proost van de Broederschap, spreekt zijn waardering uit voor het genomen initiatief om op deze plaats langs

de oude pelgrimsroute vanuit Roermond een weggapel te bouwen ter ere van Sint Jacobus en doet uitgeleide aan de ongeveer 20 pelgrims die hun weg zullen vervolgen na het zingen van het Jacobuslied. Het is een ontroerend moment: met overgave zingen allen, begeleid door de fanfare en ondersteund door het zangkoor.

Lees verder op pagina 3.

De inzegening van de kapel door deken Willemsen

Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg

Swalmerstraat 100
Postbus 470
6040 AL Roermond

Telefoon
(0475)386 781

E-mail
skkl@bisdom-roermond.nl

Website
www.kruisenenkapellenlimburg.nl

Bank
57.62.20.159
(IBAN: NL58 ABNA 05762 20 159)

Doel
De stichting,
verbonden met het
Bisdom Roermond,
is als overkoepelende organisatie sinds
1954 actief betrokken bij de zorg voor
kruisen en kapellen in Limburg.

Doelstelling is het adviseren
en stimuleren van lokale
groeperingen en particulieren.

De stichting adviseert op het
gebied van restauratie en
onderhoud, alsmede bij het oprichten
van kruisen en kapellen.

Kapellen en Kruisen
is een uitgave van de Stichting
Kruisen en Kapellen in Limburg

Redactie
B.H.H. Brader (eindredactie)
W.J.H. Oehlen

Donateurs
minimaal € 25,- per jaar

Abonnementen
€ 10,- per jaar

ISSN 1875-1644

provincie limburg

**HUIS VOOR
DE KUNSTEN
LIMBURG**

BISDOM ROERMOND

Bouw van een St. Antoniuskapel te Slek-Echt

Reeds eerder had de buurtvereniging St. Antoniusput te Slek plannen voor de bouw van een kerkje of kapel. Deze plannen zijn indertijd niet doorgegaan, omdat de ingezamelde gelden niet toereikend waren om de bouwplannen op de Slek te verwezenlijken. Het geld bleef echter voor dit doel gereserveerd. Het gereserveerde bedrag met renten is in 1984 aan het toenmalige bestuur van de buurtvereniging op de Slek overhandigd.

Nieuw plan

In 2006 besloot het bestuur van de buurtvereniging Slek de haalbaarheid voor de bouw van een kapel te onderzoeken. In maart 2007 werd in een bijeenkomst met een aantal geïnteresseerden de haalbaarheid voor de bouw van een kapel besproken.

Op deze bijeenkomst werd de conceptbegroting voor de bouw van de kapel besproken en de eventuele bouwlocatie bepaald. Tevens werd een werkgroep ingesteld die voor de voortgang van de bouwactiviteiten verantwoordelijk zou zijn. Bij de bespreking werd duidelijk dat, aler met de bouw van de kapel begonnen kon worden, een wijziging in het nieuwe bestemmingsplan vereist was. Deze wijziging bleek reeds toegezegd te zijn door de gemeente. Alle bouwactiviteiten worden door buurtbewoners verricht en gecoördineerd door de werkgroep Kapel-Slek.

Bouwplaats

De bouwactiviteiten nemen een aanvang in mei/juni 2008.

De kapel wordt gebouwd op het grasveld bij de Slekkerstraat/Marktsingel. Op deze plaats staat een kruis dat in 1933, bij gelegenheid van het 50-jarig jubileum van de Abdij Lilbosch, gelijktijdig opgericht werd met de Calvariegroep aan de Brugweg bij Lilbosch.

In overleg met de Stichting Kruisen en Kapellen Echt werd besloten de kapel op de plaats van het kruis te bouwen en het kruis daarna bij de kapel te herplaatsen. Als heilige voor de kapel kozen de buurtbewoners, St. Antonius abt.

L. Theelen,
Stichting Kruisen en Kapellen Echt

Schets van de nieuwe kapel

vervolg pagina 1

Zuil

Dan is het eindelijk de beurt aan de 7-jarige tweeling Lorraine en Silvana Koffa (de overbuurtjes die in de Nieuwjaarsnacht de brandstichting in het kapelletje ontdekt hebben!) om (geholpen door Yvonne Clout) die staan te popelen om de zuil te onthullen waarop kort de uitleg gegeven wordt over het “hoe en waarom” van deze Jacobuskapel en dat het nog een hele lange weg is om te gaan: 2282 kilometer!

Burgerlijke overheid

Wethouder van Cultuur Wim Kemp benadrukt dat een burgerlijke overheid als de gemeente Roermond, het zeer op prijs stelt wanneer burgers de oude religieuze waarden, die onze streek kenmerken, proberen in stand te houden. Die waren gemeenschapbindend en zullen dat ook blijven, zelfs in deze toch gesecculariseerde tijden. Hij waardeerde het dat, in een tijd waarin zoveel kerken

aan de eredienst onttrokken worden, hier en daar de wegkapelletjes hetzij in ere hersteld worden, of zelfs nieuw gebouwd worden!

Pelgrimslied

We konden het samen niet beter beamen dan door het zingen van nog een bekend pelgrimslied: “Pelgrimstocht der mensen God trekt in ons midden ...!”

Nadat deken Willemsen over alle aanwezigen Gods rijkste zegen had uitgesproken, nodigde Yvonne Clout allen uit om zich richting onze garage te begeven om daar onder het genot van een “aangekleed” kopje koffie na te praten en te genieten van een toch wel heel bijzondere buurtbijeenkomst: de inzegening van de Sint Jacobuskapel op de splitsing van de Hertenerweg en het Hondenbergje in Herten/Roermond aan de oude pelgrimsroute door Voorstad Sint Jacob naar Santiago de Compostela.

Wim Clout

Wim Clout kan tevreden terugzien op het bereikte resultaat

Heilige Jacobus de Meerdere

Al vanaf begin 14^e eeuw is het Hondenbergje onderdeel van de pelgrimsroute van Roermond (door Voorstad St. Jacob) naar de plaats waar de Heilige Apostel Jacobus (Spaans: Sant' Iago) werd begraven en sindsdien wordt vereerd: Santiago de Compostela (Noordwest Spanje).

Jacobus was met Petrus en Johannes, een van de Twaalf Apostelen die het dichtsbij Jezus stond.

Na Jezus' kruisdood, Zijn Verrijzenis op Paasdag en gegrepen door Gods Geest op het Pinksterfeest, trekt hij erop uit om het Evangelie te verkondigen:

“Er is een weg die niet uitloopt in dood en vergetelheid, maar ten leven leidt: de weg van Jezus van Nazareth!”

Ieder mens is een pelgrim onderweg door het leven. Net zoals u nu komt hij wel vaker op een splitsing van wegen.

Dit wegkapelletje ‘vraagt u: sta even stil bij uw keuze; probeer een zegen te zijn voor degenen die u onderweg ontmoet, op voorspraak van Sint Jacobus.

Goede Reis - Goede Moed: Santiago is nog 2282 kilometer, een heel mensenlevenlang, - op hoop van Zegen!

(Tekst op de zuil)

Inzegening Maximiliaans kruis aan de Arixweg in Neer

Op vrijdag 16 mei 2008 om 20.00 uur heeft kapelaan Iwan Blaschek van de parochie H. Martinus te Neer het Maximiliaans hagelkruis aan de Arixweg onder grote publieke belangstelling ingezegend.

Vele buurtbewoners en parochianen waren op deze inzegening afgekomen. Namens de Stichting Kruisen en kapellen in Limburg was de secretaris, Ben Brader uit Thorn aanwezig. Dit gietijzeren kruis is op initiatief van enkele buurtbewoners in 2007 opnieuw geplaatst. Vroeger stond op Maaswienerte (Arixweg-Maaswienerte) een gietijzeren kruis op de weg naar de twee boerderijen van Maaswienerte. Dit kruis stond op een sokkel en er stond een Lindeboom bij.

Grindbedrijf

Met de ruilverkaveling (rond 1966) is dit kruis verdwenen.

Het nieuwe kruis staat niet op dezelfde plek als het oude. Het nieuwe kruis staat aan de Arixweg. Het is geplaatst op een grote maaskei en er zijn twee zitbanken bij geplaatst. Het geheel wordt geflankeerd door een aantal bomen, dat daar al stond. Grindbedrijf Kuypers uit Kessel, die in de nabijheid grind uit de bodem haalt, stelde de grond, de maaskeien en de twee zitbanken ter beschikking. Het kruis is vroeger geplaatst ter bescherming tegen onheil en natuurrampen. Het stond in het veld en moest de gewassen beschermen tegen hagel en ander onheil. In die tijden bestond er nog geen mogelijkheid om je tegen hagelschade te verzekeren.

Pater Egelie

Het is een goed initiatief van de buurtbewoners om dit gietijzeren kruis te herplaatsen.

In Zuid-Limburg werd een gietijzeren kruis gevonden. In overleg met pater drs Egelie werd het gietijzeren kruis door Grad Custers opnieuw opgeschilderd. Ook werd er een corpus op bevestigd.

Gietijzeren kruisen komen oorspronkelijk vaak van kerkhoven af. Waarschijnlijk is dit ook het geval bij dit gietijzeren kruis dat de buurtbewoners in Zuid-Limburg gekocht hebben.

Symbolen

Aan het begin van de plechtigheid gaf Tjeu Scheepers uitleg over de betekenis van de symbolen die op dit hagelkruis zijn afgebeeld. De volgende symbolen komen op dit kruis voor; een engelkopje met vleugels; een zandloper, een duif met een stralenkrans en op de uiteinden klapprozen. Veel van de symbolen hebben te maken met de dood en het kortstondige van het leven; de duif verbindt de eeuwigheid van de Geest met de begrensde tijd van de aarde.

Kapelaan Blaschek bij de inzegening van het kruis.

Het Kepelke

De inzegeningssplechtigheid werd opgeluisterd door het voordragen van enkele Limburgse gedichten over veldkruisen door Tjeu Scheepers.

Ook werden er enkele toepasselijke Limburgse liedjes gespeeld: Het Krutske en als afsluiting Het Kepelke.

Kapelaan Blaschek sprak het inzegeningssgebed uit en zegende vervolgens het kruis met wijwater. Daarna werden voorbeden gebeden en als afsluiting werd gezamenlijk het Onze Vader en het Wees Gegroet gebeden.

Kinderen uit de buurt brachten na het slotgebed veldbloemen naar het kruis.

Er is bij dit hagelkruis ook een tekstbord geplaatst met een korte beschrijving om zo voorbijgangers duidelijk te maken waarom dit kruis op deze plek staat.

Op het einde van de plechtigheid sprak buurtbewoner Jan Sijben nog een kort dankwoord uit. Na afloop was er een gezellig samenzijn voor de buurtbewoners en genodigden bij de familie Sijben.

In Neer staan op dit ogenblik nog 17 weg- en veldkruisen. (en twee grote kruisen op het kerkhof en het kruis achter de Witte Kapel).

Heemkundevereniging Neer heeft in samenspraak met de eigenaren en met een financiële bijdrage van de gemeente bij diverse weg- en veldkruisen bomen en banken geplaatst.

Tjeu Scheepers

Kinderen zetten veldbloemen bij het kruis.

Herdenkingskruis Kessel vernieuwd

Op 4 mei hebben we de dodenherdenking gehad bij het oorlogsmonument in de Donk in Kessel. In 1980 werd daar een groot kruis neer gezet als herdenking aan de Schotse veteranen de Gordon Highlanders die Kessel in 1944 bevrijd hebben.

Indertijd hebben de heren Jeu Colbers en van Wijlick dit monument opgebouwd. Nu na dertig jaar was het kruis aan vervanging toe.

De plek van het Kesselse oorlogsmonument in de Donk is bijzonder. Vlakbij dit monument sneuvelden op 21 november 1944 enkele Schotse militairen. Verder moest een Amerikaanse B 24 bommenwerper hier op 25 maart 1945 een noodlanding maken.

De buiklanding eindigde vlakbij het huidige monument en de vier bemanningsleden bleven gelukkig ongedeerd.

Dit jaar werd het kruis tijdens de dodenherdenking opnieuw ingezegend door Pastoor Louis Verhaag. Het nieuwe kruis werd wederom gemaakt en geplaatst door de heren Colbers en van Wijlick.

*Pastoor L.A.J. Verhaag
Kessel*

Louis en Huub bouwen een Mariakapel in Lembergh

Louis Strooper (71) is als vrijwilliger sedert 1993 actief in Zorgcentrum Lembergh in Sittard. In een vorige leven was hij wisselbouwer bij de NS en hij weet dus zijn handen te gebruiken.

Dan is er Huub Stoffels (79), voormalig elektricien bij DSM, die al bijna 25 jaar bij Lembergh vrijwillig allerlei karweitjes opknapt.

Louis verzorgde lange tijd zijn schoonvader in het Zorgcentrum. En hij is er nadien als vrijwilliger blijven hangen, ook al woont hij in Roosteren.

En Huub woont in Limbricht en kwam met Lembergh in contact nadat hij als chauffeur van een rolstoelbus zijn moeder regelmatig vervoerde.

De beide mannen vernamen enige tijd geleden, dat men de Stilteruimte in het gebouw wilde uitbreiden. Het zou een ruimte worden voor alle gezindten. Louis is een echte Mariavereerder en het zat hem niet lekker, dat de Stilteruimte niet een Mariakapel zou worden.

Dan bouwen we zelf in de tuin een andere kapel, zeiden Huub en Louis. In december 2007 werden de eerste tekeningen gemaakt. Vervolgens werden Belgische kloostermoppen op de kop getikt en een bedrijf schonk natuursteen.

Manager Paul Hermans van het Zorgcentrum gaf de mannen zijn vertrouwen en beiden gingen aan de slag. Hoewel ze nog nooit gemetseld hadden – wel hier en daar de kunst afgekeken – slaagden ze er in na enkele maanden de kapel gereed te hebben.

Een Mariabeeld werd gevonden in de Noodkerk van Schimmert. Op Sacramentsdag 2008 is de kapel ingezegend.

Het kruis, dat beide vrijwilligers eerder in de tuin van Lembergh plaatsten.

Ben Brader

Louis en Huub hebben de klus geklaard.

Limburgs mooisten (4)

De Piëta van Asselt

Asselt, een schilderachtig dorpje aan de oever van de Maas in Midden-Limburg, met een romantisch, prachtig Romaans kerkje. Het kerkje ligt op een terp, ter bescherming tegen overstromingen van 'moeder Maas' en is omringd door een muur van baksteen. In deze muur bevindt zich een nis met daarin een beeld van Maria die haar overleden Zoon Jezus beweent en door mij de Piëta van Asselt wordt genoemd. Deze Piëta is in mijn ogen zó mooi dat ik er eigenlijk geen woorden voor heb om het beeldje te beschrijven, maar ik zal toch een poging wagen.

Maria knielt met haar linkerbeen en geeft Jezus steun middels zijn rechterarm over haar rechterbeen. Haar rechterhand ondersteunt met een teder gebaar het hoofd van haar overleden Zoon. Het gelaat van Maria weerspiegelt het verdriet dat iedere moeder voelt bij de dood van haar kind. Haar overleden Zoon straalt rust en vrede uit.

Veertig jaar geleden heb ik dit prachtige beeldje voor het eerst gefotografeerd, in 1988 voor de tweede keer en in 2007 voor de derde maal. En wonder boven wonder, er is op deze drie foto's geen enkel verschil te zien. Dit beeldje wordt blijkbaar zo gerespecteerd dat het nooit, door wie of wat dan ook, beschadigd is geworden.

Pastoor Willems van Asselt vertelde mij dat dit beeld in de jaren vijftig van de vorige eeuw in deze nis is geplaatst. Het is vervaardigd in het atelier van het keramiekbedrijf St. Joris uit Beesel en is een replica van de houten Piëta uit begin 16e eeuw, die in het kerkje staat.

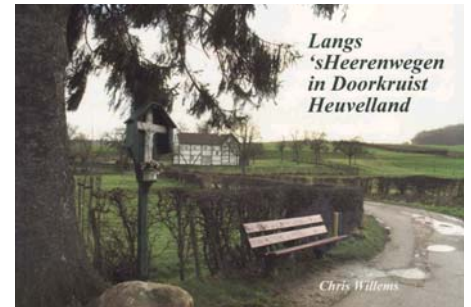
Foto en tekst: Jan Jansen (Nuth)

Pas verschenen

- Lees én wandeltip -

Langs 'sHeerenwegen in Doorkruist Heuvelland

Chris Willems is een van de kartrekkers van een werkgroepje, dat sinds het begin van deze eeuw druk doende is met het systematisch in kaart brengen van alle kruisen en kapellen in Zuid-Limburg. In 1987 begon hij met het fotograferen van weg- en veldkruisen in de hele provincie (en daarbuiten) en het verzamelen van bijbehorende informatie; een hobby die een passie werd en die inmiddels is uitgegroeid tot een van de belangrijkste collecties op dit gebied in Limburg.

Een weerslag van zijn noeste arbeid is sinds kort terug te vinden in 'Langs 'sHeerenwegen in Doorkruist Heuvelland'; een zorgvuldig samengesteld lees- én kijkboek, waarin een groot aantal religieuze landschapsmonumentjes in woord en beeld de revue passeert.

De auteur heeft daarbij voor de navolgende indeling gekozen: missiekruisen, devotiekruisen, memoriekruisen, hagelkruisen, gerechts- en grenskruisen, moordkruisen, Maaskruisen, boerderijkruisen, kerkhofkruisen en oorlogskruisen.

Langs 's Heerenwegen in doorkruist Heuvelland, Chris Willems, verkoopadressen: boekhandel De Wegwijzer, Wittem, boekhandel Winants, Heerlen, boekhandel the Readshop Hoensbroek, VVV Zuid-Limburg, contactadres (ook voor diapresentaties): Chris Willems, Kerkstraat 47, 6367 JB Ubachsberg (045 – 575 13 90, e-mail: chr-willems@planet.nl).

Wiel Oehlen

Kruis in Geulle hersteld

Begin februari van dit jaar kwam een alarmerend telefoontje bij het kantoor van onze Stichting binnen. In Geulle hadden onverlaten het bronzen corpus van een monumentaal wegkruis gestolen. Waarschijnlijk met een betonschaar was het corpus doorgesneden op de enkels en de polsen. Achter het te begrijpen emotionele verhaal kwam de vraag of de Stichting soms wist waar een vervanger voor het corpus kon worden gevonden.

Deze vraag werd daarop bij de bestuursleden gedropt. En zij beloofden te gaan informeren of hulp kon worden geboden. Een handicap was de afmeting van het corpus, het moest bijna een halve meter lang zijn.

Bij de al enige tijd lopende inventarisering van alle wegkruisen in Limburg hebben de leden van de Stichting uiteraard een hoop mensen leren kennen. Daaronder zijn er enkelen die zich bij de ruiming van oude graven ontfermen over de corpussen van grafstenen.

Enige navraag onder deze groep bracht al snel aan het licht, dat iemand een corpus had, dat voldeed aan de gevraagde afmeting. En, zo werd gezegd, dat is niet van brons.

De bezitter was getroffen door het verdrietige relaas vanuit Geulle en stelde zijn exemplaar gratis ter beschikking om de leemte op hun kruis op te vullen. Het is onmiddellijk opgehaald en naar Geulle gebracht. Op de foto zien we de verantwoordelijk verzorger van het wegkruis die dolblij is dat het geschonken exemplaar geheel aan zijn verwachtingen voldoet. Het corpus moet wel nog worden aangepast aan de bevestiging op hout maar dat mag geen onoverkomelijke zaak zijn.

Met de toezegging dat we een seintje krijgen wanneer het wegkruis weer in volle glorie is hersteld verlaten we Geulle in de wetenschap dat we meerdere mensen een goed gevoel hebben bezorgd.

Ed van Gelder

Gerestaureerd devotiekruis Wijnandsrade

In het Zuid-Limburgse dorpje Wijnandsrade bevindt zich op de kruising Hellebroekerweg / Lieverkeszandweg een sober wegkruis. Het is er in 1989 door de plaatselijke heemkundevereniging geïnstalleerd, nadat uit historisch onderzoek was gebleken dat op of in de nabijheid van deze plek in vroeger eeuwen een devotiekruis moet hebben gestaan.

Na een grondige opknappbeurt eind jaren negentig was dit monumentje dit jaar opnieuw aan groot onderhoud toe; een klus die werd geklaard door Zef Meessen en Jan Extra, twee leden van de bijzonder actieve werkgroep Kruisen en Kapellen van de heemkundevereniging Vrienden van Wijnandsrade.

Zef Meessen (links op de foto) en Jan Extra aan het werk
Foto: Jan Jansen (Nuth)

De wethouder

“Het is toch wel leuk, wat die jongens van die kruisen en kapellen hier in het dorp doen. Ze verzorgen al jaren alle kruisen en kapellen, die hier staan en geloof me, het zijn er aardig wat. Voor ons als gemeente is het prettig te weten, dat die objecten zo goed worden onderhouden.

Af en toe, vooral in het voorjaar, zie ik zo’n mannetje met een ladder en een emmer door het dorp fietsen en dan denk ik, daar wordt weer een kapel gewit. Als ik er dan later langs kom en hij is bezig, dan stop ik altijd en ga dan een praatje met de man maken. Dat stellen ze op prijs: dat je belangstelling voor hun werk hebt. En wie weet, over een tijdje zijn er weer verkiezingen.

Van onze buitendienstmedewerker hoor ik soms, dat de mannen van de kruisen en kapellen langs geweest zijn en dat ze om een emmer witkalk gevraagd hebben. Onze man weet wel hoe hij dan moet reageren.

Onlangs kreeg ik het bestuur van die kruisen en kapellen op bezoek. Of de gemeente niet een verzekering voor ze wilde afsluiten, voor als er iets zou gebeuren, een ongeluk of zo.

Wat ze toch allemaal niet verzinnen ! Wat kan er nou toch gebeuren ? Van de ladder afvallen, als je een kapelletje van twee meter hoogte aan het witten bent, of omver gereden worden, als je op weg bent naar een kapel om de bloemen te verversen ?

Ja, alles kan, maar ze moeten het niet te gek maken. Ik heb dat bestuur goed duidelijk gemaakt, hoe ik over dat verzoek denk. Ik heb het wel heel vriendelijk gezegd, want ik moet natuurlijk om mijn toekomst denken.”

Schokkend

Op de hoek Hommerterweg-Hommerter Allee in Amstenrade staat een gietijzeren wegkruis uit ca 1890.

Onlangs kwam ik er met mijn fiets langs en zag dat het kruis behoorlijk beschadigd is. Onder andere zijn de zijbalken afgebroken.

Echt geschokt was ik toen ik ontdekte, dat de onverlaten met zwarte kleurstof op het gelaat van Jezus een Hitler-lok en -snorretje hadden aangebracht en op Zijn borst hadden zij een hakenkruis getekend.

Naar mijn mening is dit een **Godslastering** van de ergste soort.

Na enkele telefoontjes naar mensen in de buurtschap Hommert ben ik in contact gekomen met Oscar Chiaradia van de Hommerter Allee in Amstenrade. Hij vertelde, dat het wegkruis in de zomer van 2007 is vernield. Hij heeft de afgebroken zijbalken mee naar huis genomen en bewaard om het kruis te kunnen herstellen. Daartoe zal hij het kruis in zijn geheel demonteren, zandstralen en na reparatie weer in de verf zetten. Om dit waar te maken is de heer Chiaradia dringend op zoek naar een vakman die de gietijzeren stukken aan elkaar kan lassen.

Welke vakman durft deze klus aan ?

Jan Jansen

Nuth, tel.: 045-5242696

Vreemde vergroeiing in Tervoorst

Het Parochieel Overleg van Nuth gaat af en toe aan de wandel. De kapellen en kruisen, die men dan tegenkomt, krijgen natuurlijk speciale aandacht.

Zo ook het kruis in Tervoorst, dat de heer R. Krikke van dat Overleg fotografisch vastlegde. Hij maakte een foto van een tegen een boom geplaatst kruis, dat door de boom met een beschermende begroeiing wordt omstulpt.

Veldboeketje

Kruisen en kapellen hebben in de loop der eeuwen vele schrijvers, dichters en troubadours geïnspireerd. In de vaste rubriek 'Veldboeketje' ruimen wij een plekje in voor een romanfragment, gedicht, liedtekst, legende of enkele spreuken; geïnspireerd op de ontelbare monumentjes van vroomheid in het Limburgse landschap.

Deze keer een dialectgedicht van de hand van Nellie Limpens, opgetekend uit 't Sjtewelke (nummer 21), het informatieblad van de heemkundevereniging van Houthem-St. Gerlach.

Foto: Jan Jansen (Nurth)

't Paradies

*Tösje Vallekeberg en Meersje
lik e sjtökske paradies
woa de buim nog sjtaon te druime
euver lang vervlòge tied*

*Wao de botterblumkes bleuje
langs de paedjes rónterum
en de velder en de weije
blinke in de aovendzon*

*Wao tösje baemd en bösje en waegskes
de Geul zich sjlingert wie ein lint
e duet zingk mèt de veugel
die zich weege op de wind*

*Wao de kruuzer en de beeldsjes
langs de waeg en velder sjtaon
en de watervelkes danse
's aoves bie de volle maon*

*God höb dank dat ich maog wone
(en laot mich toch nog èffe tied)
tösje Vallekeberg en Meersje
Houthem heisj dat paradies*

Nellie Limpens

*Kent ook u teksten (romanfragmenten, gedichten, liedteksten, legenden of spreuken) die volgens u in deze rubriek thuishoren?
Stuur ze – mét bronvermelding – op naar:
Wiel Oehlen, Swier 47, 6363 CL Wijnandsrade.*

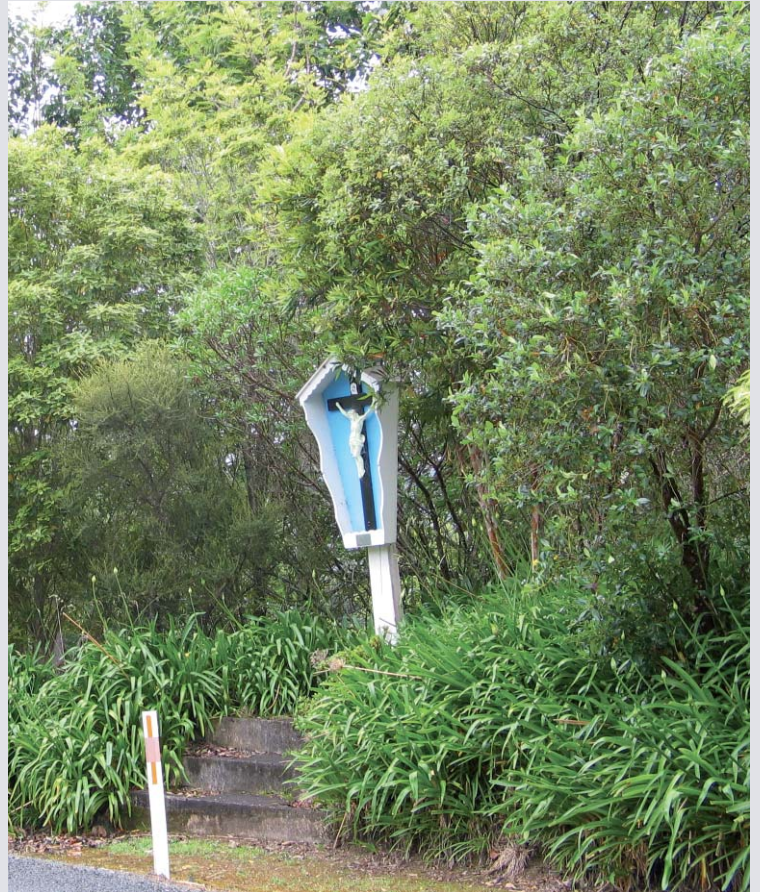
Een wegwkruis in Nieuw-Zeeland

Soms kunnen dromen waarheid worden. Jaren geleden kreeg ik een reisgids in handen die alle aantrekkelijkheden van Nieuw-Zeeland (NZ) breed onder mijn aandacht bracht. Dan kijk je naar onder optimale omstandigheden genomen foto's en sluit het boek met de verzuchting: als ik dat ooit zou kunnen zien. Een tijd later gingen bekenden van ons naar dat andere eind van de wereld. Hun enthousiaste verhalen wakkerden bij mijn vrouw en mij toch weer het gevoel aan om de mogelijkheden te overwegen zelf daar heen te gaan. De schitterende reisgids van jaren terug werd op zolder teruggevonden en vanaf dat moment ging bij ons het besef groeien dat we moesten gaan. Een huwelijksjubileum bleek een mooie aanleiding.

We kozen voor een rondreis over de beide eilanden van NZ per huurauto. Het binnenland is dun bevolkt en er zijn weinig wegen. Maar wanneer er onderweg iets is dat mogelijkwijs voor een toerist interessant is dan word je daarop wel gewezen. Dat doen ze met bruingekleurde wegwijzers. Vaak stelt het gebodene niets voor, tenslotte is de ontwikkeling van NZ pas 150 jaar geleden begonnen. Maar, zo blijkt, de voorzienigheid kan onverwachte ontdekkingen opleveren. Op het Noordereiland waren we op weg naar een nieuw onderkomen toen we een bruin bord zagen met de verwijzing naar het dorp Puhoi. Onder de plaatsnaam stond de aanbeveling: *Historical Town*. Omdat we zeeën van tijd hadden en ook wel nieuwsgierig waren naar wat we ons bij een historisch stadje moesten voorstellen namen we de afslag. Vlak voordat we het dorp inreden stond ik plots op de rem.

Tijdens de inventarisering van de wegwkruisen in het zuiden van Limburg heb ik een neus gekregen voor deze heel vaak verdekt opgestelde objecten. En ja hoor, tussen de weelderige vegetatie langs de weg stond een prachtig wegwkruis. Wellicht het enige van heel het Zuidelijk halfrond. Puhoi is een dorp dat in 1863 is gesticht door mensen uit Bohemië, onderdeel van het tegenwoordige Tsjechië. Het wegwkruis is in 1953, waarschijnlijk ter gelegenheid van het 90-jarig bestaan, geplaatst. Helaas kon ik mijn aantekeningen over de tekst onder het kruis bij thuiskomst niet meer in onze verzamelde documentatie terug vinden. Het (meerdere keren) aanroepen van de Heilige Antonius bracht ook geen resultaat. Maar uiteindelijk is het niet precies kunnen reproduceren van de tekst niets vergeleken bij het feit dat ik aan het andere eind van de wereld even stil heb mogen staan bij een wel heel bijzonder wegwkruis.

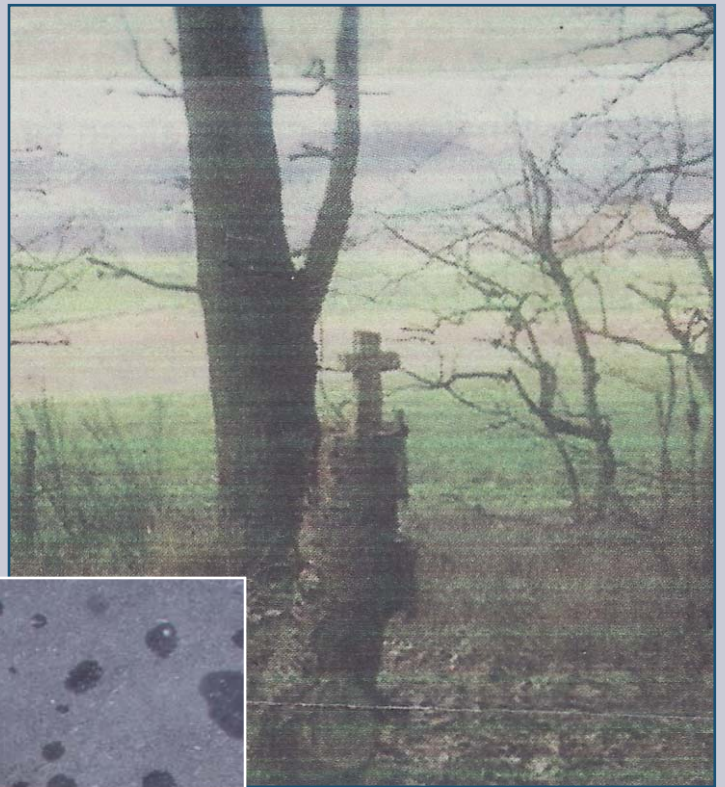
Ed. van Gelder

Kruis Landsrade

In Landsrade bij Gulpen stond eerlang een oude kersenboom, die het in een storm begaf. Een naburige bewoner bekeek het restant van de stam, die zo'n meter hoog uit de grond stak en besloot, dat uit de bovenkant een kruis gesneden kon worden. Aldus geschiedde en de stam met het kruis er op was lange tijd voor de wandelaar, die vanuit Gulpen richting Slenaken liep en voor Karsveld richting de Gulp omhoog liep, een merkteken.

Maar ook in Landsrade stopt het verval niet. De stam verweerde en het kruis raakte los van de stam. Het heeft nu zijn eindbestemming gevonden in Roermond op het kantoor van de Stichting Kruisen en Kapellen in Limburg.

Impressies van de Contactdag op 28 maart 2008 in Venray

Foto: Jan Jansen